

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nogle gange prøver liberalisterne her i Folketinget at fremstille os på venstrefløjen som nogle, der hænger fast i det gamle.

Det, vi lige hørte, var, at en liberalist forholdt sig til, at der nu ikke længere er monopol på ledningerne; og hvis man bare tager den gamle målestok fra århundredets begyndelse, så er det klart, at når der ikke er monopol på ledningerne, så må monopolet forsvinde.

Og så får hr. Jens Løgstrup Madsen overhovedet ikke øje på, hvad der foregår ude i den virkelige verden i øjeblikket, hvor der dannes nogle monopoler af en helt anden karakter. Vi ser f.eks. film- og videoselskabet Disney, selskaber, der laver kabel-tv, almindelige tv-stationer, telefonselskaber, mobiltelefonselskaber, selskaber, der laver de helt nye teletjenester, edb-producenten IBM, dem, der laver chips, og dem, der laver software. Alle disse selskaber, som hver for sig er så store, at deres årsomsætning svarer til det danske BNP, begynder nu at smelte sammen i nogle kolossale monopoler.

Men liberalisten hr. Jens Løgstrup Madsen synes bare, at det er da fint, at vi får et frit marked. Nej, markedet bliver endnu mindre frit, end det nogensinde har været.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det, der om noget karakteriserer udviklingen på IT-markedet, er jo netop, at det er de små selskaber, der dominerer. De små selskaber er virkelig dem, som, når man ser hele markedet under ét, spiller en utrolig stor rolle.

Hvad er det, der er det afgørende, når man skal se på, om der er en skadelig monopolsituation eller ej? Det er, om der er adgang til markedet. Og netop den teknologiske udvikling har gjort, at der er mulighed for at komme ind på markedet – og liberaliseringen har også medvirket til det.

Så hr. Frank Aaen hænger fast i en forældet opfattelse af markedsmekanismen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, vi har brug for en debat her i Folketinget – det kunne være, at vi kunne få et oplæg fra regeringen, eller hvordan vi nu skal gøre det, det må vi finde ud af – hvor man prøver at kigge på, hvad der rent faktisk sker i øjeblikket på

tv- og telemarkedet og kulturmarkedet globalt set.

Sagen er, at man faktisk med udgangspunkt i USA, hvor man jo har de store selskaber på de områder, i øjeblikket er ved at koncentrere det hele i 3-4 kæmpemæssige koncerner.

Så er det da rigtigt, at der jo er hundredvis af små selskaber, men dem, der sætter standarden, dem, der tiltvinger sig adgang til vores tv-apparater, er de 3-4 kæmpestore koncerner. Sådan er virkeligheden; det andet billede er fri fantasi.

Kim Behnke (FP):

Det første spørgsmål, jeg fik stillet, da Fremskridtspartiet fremsatte beslutningsforslaget om salg af de resterende aktier, som staten har i Tele Danmark, var: Hvorfor fremsætter I det forslag? I bør jo vide, at der ligger et politisk forlig, som forhindrer, at et flertal i Folketinget kan støtte forslaget.

Når vi fremsætter forslaget nu, så er det for nok en gang at være på forkant med udviklingen. Vi ville nemlig meget gerne have den debat, som vi nu har fået i dag, inden de politiske forhandlinger om opfølgning af den eksisterende teleaftale går i gang.

Vi vil gerne have bogført – og det takker jeg for at vi har fået – at både Venstre og Det Konservative Folkeparti går ind for at få solgt de resterende aktier. Vil vil gerne have, at denne her debat kan foregå også i offentligheden, sådan at det ikke kun er en diskussion, der foregår omkring et forhandlingsbord hos en minister.

Med hensyn til de bemærkninger, der er faldet undervejs, skal jeg også indlede med at glæde mig til samarbejdet med den nye kommunikations- og forskningsminister – i dag er det jo nok mest som kommunikationsminister, hun udtaler sig. Det glæder jeg mig til, det bliver spændende.

Jeg glæder mig også til de forslag, som ministeren nu har stillet os i udsigt vil komme her til foråret omkring yderligere teleliberalisering. Der er brug for det.

Der er mange, der siger: Jamen er vi ikke allerede gået alt for vidt i Danmark? Nogle har oven i købet dristet sig til at påstå, at vi er på forkant med udviklingen. Hurra, ville jeg sige, hvis det var tilfældet; men jeg skal hilse og sige, at netop på dette område går udviklingen hurtigt, så dér skal Folketinget løbe meget stærkt, hvis vi hele tiden skal være på forkant med udviklingen.